

بیستمین کنفرانس اپتیک و فوتونیک ایران
و ششمین کنفرانس مهندسی و فناوری فوتونیک ایران
۸ تا ۱۰ بهمن ماه ۱۳۹۲ - دانشگاه صنعتی شیراز

ناهمخوانی کوانتومی حالت‌های دوکیوبیتی

سید جواد اخترشناس^{۱و۲}، حمیدرضا محمدی^{۱و۲}، وحید نساجپور^۱ و فهیمه سادات موسوی^۱

^۱ گروه فیزیک، دانشگاه اصفهان، اصفهان

^۲ گروه پژوهشی اپتیک کوانتومی، دانشگاه اصفهان، اصفهان

^۳ گروه فیزیک، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

چکیده - در این مقاله، یک رابطه ساده برای آنتروپی شرطی ارائه می‌کنیم که عبارتست از تفاضل دو آنتروپی شانون. این رابطه ما را قادر می‌سازد تا ناهمخوانی کوانتومی را برای دسته‌ای خاص از حالت‌های دوکیوبیتی به صورت تحلیلی محاسبه کنیم و همچنین این رابطه منجر به یافتن یک کران بالای محکم برای ناهمخوانی کوانتومی یک حالت دلخواه دوکیوبیتی می‌شود. به علاوه رابطه‌ای تحلیلی برای بهینه‌سازی ارائه می‌کنیم و شرایطی که آنتروپی شرطی یک حالت دوکیوبیت دلخواه، تحت آن‌ها پایاست، را بدست می‌آوریم.

کلید واژه- همبستگی کوانتومی، ناهمخوانی کوانتومی، آنتروپی شرطی، کران بالای محکم.

Quantum Discord of two-qubit states

S. Javad, Akhtarshenas^{1,2,3}, Hamidreza, Mohammadi^{1,2}, Vahid, Nassajpour¹, and Fahimeh S. Mousavi¹

¹ Department of Physics, University of Isfahan, Isfahan, Iran

² Quantum Optics Group, University of Isfahan, Isfahan, Iran

³ Department of Physics, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

Abstract- In this paper, we provide a simple relation for the conditional entropy as the difference of two Shannon entropies. This relation leads to an analytical formula for discord of some special two-qubit states and also it presents a tight upper bound for quantum discord of a general two-qubit state. We also present an analytical procedure of optimization and obtain conditions under which the quantum conditional entropy of a general two-qubit state is stationary.

Keywords: Quantum correlation, Quantum discord, Shannon entropy, Tight upper bound.

۱- مقدمه

کیوبیتی [۶-۸]، دو-کیوبیت‌های مرتبه دو [۹]، دسته‌ای از حالت‌های مرتبه دو از سامانه‌های $2 \otimes 4$ [۱۰]، و برخی حالت‌های گاوسی با متغیر پیوسته [۱۱] بصورت تحلیلی بدست آمده است.

در این مقاله، رابطه‌ای ساده برای آنتروپی شرطی حالت‌های دو کیوبیتی دلخواه، بصورت تفاضل دو آنتروپی شانون ارائه می‌کنیم و با استفاده از آن ناهم‌خوانی برخی از حالت‌ها را بدون نیاز به کمینه‌سازی محاسبه می‌کنیم. همچنین شرایط اکس‌ترم بودن آنتروپی شرطی را بدست می‌آوریم.

۲- آنتروپی شرطی و ناهم‌خوانی کوانتومی حالت دو کیوبیت

شکل کلی ماتریس چگالی یک سامانه دو-کیوبیتی در نمایش هیلبرت-اشمیت بصورت زیر است:

$$\rho^{AB} = \frac{1}{4} (\mathbb{I} \otimes \mathbb{I} + \vec{x} \cdot \sigma \otimes \mathbb{I} + \mathbb{I} \otimes \vec{y} \cdot \sigma + \sum_{i,j=1}^3 t_{ij} \sigma_i \otimes \sigma_j)$$

که $\mathbb{I}$ عملگر یکانی، $\{\sigma_i\}_{i=1}^3$ ماتریس‌های پاولی، $(\vec{y}) \cdot \vec{x}$ بردارهای همدوس سامانه‌های A و B و $T = t_{ij}$ ماتریس هم‌بستگی هستند.

بنابراین هر حالت ρ^{AB} توسط سه تایی $\{\vec{x}, \vec{y}, T\}$ مشخص می‌شود. به دلیل اینکه هم‌بستگی‌های کوانتومی تحت تبدیل‌های یکانی محلی ناودا هستند، می‌توان ماتریس هم‌بستگی را قطری در نظر گرفت. این موضوع چیزی از کلیت مسئله نمی‌کاهد. بنابراین کلی‌ترین حالت را می‌توان بصورت زیر پارامتریزه کرد:

$$\rho^{AB} = \begin{pmatrix} \rho_{11} & y_1 - iy_2 & x_1 - ix_2 & t_1 - t_2 \\ y_1 + iy_2 & \rho_{22} & t_1 + t_2 & x_1 - ix_2 \\ x_1 + ix_2 & t_1 + t_2 & \rho_{33} & y_1 - iy_2 \\ t_1 - t_2 & x_1 + ix_2 & y_1 + iy_2 & \rho_{44} \end{pmatrix}$$

که $\rho_{22} = 1 + x_3 - y_3 - t_3$ و $\rho_{11} = 1 + x_3 + y_3 + t_3$ اکنون به بررسی اندازه‌گیری‌های فون‌نویمان روی یکی از زیرسامانه‌ها (B) می‌پردازیم. کلی‌ترین شکل این اندازه‌گیری بصورت:

$$\Pi_k^B = U|k\rangle\langle k|U^\dagger \quad (۴)$$

است که $\{|k\rangle\}_{k=0}^1$ عملگرهای برافکنشی در پایه‌های استاندارد و U یک عملگر یکانی دلخواه می‌باشد. با نوشتن اندازه‌گیری برافکنشی (Π_k^B) و حالت پس از اندازه‌گیری

درهم‌تنیدگی یکی از ویژگی‌های سامانه‌های کوانتومی است که با وجود آن اطلاعات کامل از تک‌تک قسمت‌های یک سامانه مرکب، تمامی اطلاعات مربوط به کل سامانه را شامل نمی‌شود [۱]. اما این ویژگی تنها ویژگی سامانه‌های کوانتومی نیست؛ به‌عنوان مثال، از بین رفتن یک قسمت از سامانه کوانتومی دوجزئی غیردرهم‌تنیده بعد از اندازه‌گیری روی قسمت دیگر، ویژگی دیگری است که خاص سامانه‌های کوانتومی است. کمیتی که این ویژگی را دربر می‌گیرد، «ناهم‌خوانی کوانتومی» نام دارد. طبق تعریف ناهم‌خوانی کوانتومی اختلاف دو عبارت هم‌ارز کلاسیکی اطلاعات متقابل می‌باشد [۲،۳]. به زبان ریاضی، ناهم‌خوانی را می‌توان از طریق زدودن همه هم‌بستگی‌های کلاسیکی از هم‌بستگی کل که توسط اطلاعات متقابل اندازه‌گیری می‌شود، بدست آورد. حذف هم‌بستگی‌های کلاسیکی توسط اعمال مخرب-ترین اندازه‌گیری روی یک قسمت از سامانه صورت می‌گیرد. اطلاعات متقابل یک سامانه دو قسمتی به صورت:

$$I(\rho^{AB}) = S(\rho^A) + S(\rho^B) - S(\rho^{AB}), \quad (۱)$$

تعریف می‌شود. در اینجا ρ^A و ρ^B به ترتیب ماتریس‌های چگالی کاهش‌یافته سامانه‌های A و B ، ρ^{AB} ماتریس چگالی سامانه کل و $S(\rho) = -\text{Tr}(\rho \log \rho)$ آنتروپی فون‌نویمان هستند. هم‌بستگی کلاسیکی بین دو قسمت سامانه کل به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$C(\rho^{AB}) = \sup_{\{\Pi_k^B\}} \{S(\rho^A) - S(\rho^A|\{\Pi_k^B\})\}, \quad (۲)$$

در این جا عمل بیشینه‌یابی روی تمامی اندازه‌گیری‌های برافکنشی $\{\Pi_k^B\}$ بر روی سامانه B انجام می‌شود. در این رابطه $S(\rho^A|\{\Pi_k^B\})$ آنتروپی شرطی زیرسامانه A پس از اندازه‌گیری، $\rho_k^A = \text{Tr}_B[\frac{1}{p_k}(\mathbb{I} \otimes \Pi_k^B)\rho^{AB}(\mathbb{I} \otimes \Pi_k^B)]$ حالت زیرسامانه A بعد از اندازه‌گیری و $p_k = \text{Tr}_{AB}(\mathbb{I} \otimes \Pi_k^B)\rho^{AB}(\mathbb{I} \otimes \Pi_k^B)$ احتمال خروجی k ام می‌باشند. بر این اساس ناهم‌خوانی از رابطه‌ی زیر بدست می‌آید:

$$D_B(\rho^{AB}) = I(\rho^{AB}) - C_B(\rho^{AB}). \quad (۳)$$

تاکنون ناهم‌خوانی کوانتومی تنها برای دسته کوچکی از حالت‌ها شامل حالت‌های بل-قطری [۴،۵]، حالت‌های X دو-

در اینجا $t_{max} = \max\{|t_1|, |t_2|, |t_3|\}$ و μ_i ها ویژه مقادیر ρ^{AB} هستند:

$$\mu_{1,2} = \frac{1}{4}(1 \pm t_1 \pm t_2 - t_3), \quad \mu_{3,4} = \frac{1}{4}(1 \pm t_1 \mp t_2 + t_3).$$

(۲) دسته‌ای از حالات که برای آن‌ها $x_1 = x_2 = t_3 = 0$ است. این دسته از حالات زیرمجموعه سه پارامتری از حالت‌های X هستند که ناهمخوانی آن‌ها برابر است با:

$$D(\rho^{AB}) = 1 - h_2(\mu_1, \mu_2, \mu_3, \mu_4) + h_2\left(\frac{1 + \sqrt{t_1^2 + t_2^2}}{2}\right), \quad (10)$$

(۳) دسته‌ای از حالات که برای آن‌ها $x_1 = t_2 = t_3 = 0$ است. این حالات یک زیرمجموعه سه پارامتری از حالت‌های کلاسیکی-کوانتومی (ناهمخوانی صفر) هستند.

(۴) دسته‌ای از حالات که برای آن‌ها $t_1 = t_2 = t_3 = 0$ است. این حالات نیز یک زیرمجموعه سه پارامتری از حالت‌های کلاسیکی-کوانتومی (ناهمخوانی صفر) هستند.

۴- کران بالای ناهمخوانی کوانتومی

فرمول (۵) برای آنتروپی شرطی، یک کران بالای محکم را برای حالت‌های دلخواه دو کیوبیتی نتیجه می‌دهد. این کران از دیگر کران‌های معرفی شده قوی‌تر است. وجود این کران نتیجه قضیه زیر است.

تعریف: زیرفضایی از $\mathbb{R}^3$ که توسط $\vec{t}$ و $T^t \vec{x}$ برپا می‌شود را $\mathcal{R}$ و زیرفضای عمود بر آن را $\mathcal{R}^\perp$ می‌نامیم.

قضیه: آنتروپی شرطی توسط رابطه زیر از بالا کران‌دار است:

$$\min S(\rho^A | \{\Pi_k^B\}) \leq h_2\left(\frac{1 + \sqrt{x^2 + t_0^2}}{2}\right) \quad (11)$$

که $t_0^2 = \max_{\hat{e}_0 \in \mathcal{R}^\perp} \hat{e}_0^t T^t T \hat{e}_0$ بنابراین میزان هم‌بستگی-های کلاسیکی و کوانتومی به ترتیب از پایین و بالا به صورت زیر محدود می‌شوند:

$$C(\rho^{AB}) \geq S(\rho^A) - h_2\left(\frac{1 + \sqrt{x^2 + t_0^2}}{2}\right) \quad (12)$$

$$Q(\rho^{AB}) \leq S(\rho^B) - S(\rho^{AB}) + h_2\left(\frac{1 + \sqrt{x^2 + t_0^2}}{2}\right) \quad (13)$$

(ρ_k^A) در نمایش بلاخ و انجام اندکی محاسبات، آنتروپی شرطی $S(\rho^A | \{\Pi_k^B\})$ به شکل ساده زیر در می‌آید:

$$S(\rho^A | \{\Pi_k^B\}) = h_4(\vec{w}) - h_2(p_0), \quad (5)$$

که $h_m(q_1, \dots, q_m) = -\sum_{i=1}^m q_i \log q_i$ آنتروپی شانن احتمال‌های $\{q_1, \dots, q_m\}$ می‌باشد و $h_2(x) = -x \log_2 x - (1-x) \log_2 (1-x)$ معرف تابع آنتروپی دودویی است. احتمال حصول خروجی k ام از رابطه $p_k = \frac{1}{2}(1 + \vec{y}^t \hat{n}_k)$ بدست می‌آید، که $\hat{n}_k$ ها بردار بلاخ تصویرگر Π_k^B است و راستای اندازه‌گیری بهینه را نشان می‌دهد: $\hat{n}_0 = -\hat{n}_1 = \hat{n} = (\sin \theta \cos \phi, \sin \theta \sin \phi, \cos \theta)^t$. بنابراین خواهیم داشت:

$$w_{1,2} = \frac{2p_0 \pm |\vec{x} + T\hat{n}|}{4}, \quad w_{3,4} = \frac{2p_1 \pm |\vec{x} - T\hat{n}|}{4}. \quad (6)$$

۳- بررسی حالت‌های خاص

فرمول بسته‌ای که در بخش قبل برای آنتروپی شرطی ارائه شد ما را قادر می‌سازد که برای دسته‌ای خاص از حالات که برای آن‌ها $T^t \vec{x} = 0$ و $\vec{y} = 0$ است، رابطه‌ای تحلیلی برای ناهمخوانی کوانتومی بدست آوریم. برای این دسته داریم: $|\vec{x} + T\hat{n}| = |\vec{x} - T\hat{n}| = \sqrt{x^2 + \hat{n}^t T^t T \hat{n}}$ که $p_0 = p_1 = \frac{1}{2}$ و $w_{1,2} = w_{3,4} = \frac{1}{4}(1 \pm |\vec{x} \pm T\hat{n}|)$ است. بنابراین کمینه این عبارت به ازای $\hat{n}$ متناظر با ویژه بردار مربوط به بزرگترین ویژه مقدار $T^t T$ رخ می‌دهد. این دسته از حالات خود شامل چهار حالت مهم زیر است:

(۱) حالت‌های بل-قطری: برای این حالت‌ها $\vec{x} = \vec{y} = 0$ و $T = \text{diag}\{t_1, t_2, t_3\}$ است و بنابراین داریم:

$$p_0 = p_1 = \frac{1}{2}, \quad w_{1,2} = w_{3,4} = \frac{1}{4}(1 \pm |T\hat{n}|) \quad (7)$$

و آنتروپی شرطی به آسانی بدست می‌آید:

$$S(\rho^A | \{\hat{n}\}) = h_2\left(\frac{1 + |T\hat{n}|}{2}\right) \quad (8)$$

کمینه عبارت بالا برای $\max |T\hat{n}| = \max \sqrt{\hat{n}^t T^t T \hat{n}}$ اتفاق می‌افتد. بدیهی است که $\hat{n}$ باید ویژه بردار متناظر با بزرگترین ویژه مقدار $T^t T$ باشد، بنابراین ناهمخوانی کوانتومی برای حالات بل-قطری از فرمول بسته زیر بدست می‌آید:

$$D(\rho) = 1 - h_2(\mu_1, \mu_2, \mu_3, \mu_4) + h_2\left(\frac{1 + t_{\max}}{2}\right) \quad (9)$$

اثبات: اثبات این قضیه در مرجع [۱۲] آمده است.

ذکر این نکته حائز اهمیت است که رابطه تساوی وقتی حاصل می شود که: $\mathbb{R}^3 = \mathcal{R}^\perp$ به عنوان مثال این اتفاق برای حالت های خاص مذکور در بالا اتفاق می افتد. در این صورت $t_0^2 = t_{max}^2$ است. بررسی بیشتر نشان می دهد که حتی وقتی $\mathcal{R}^\perp \neq \mathbb{R}^3$ باشد ممکن است حالت تساوی بدست آید. در این صورت کمینه مطلق آنتروپی شرطی به ازای اندازه گیری در جهتی که متعلق به $\mathcal{R}^\perp \subseteq \mathbb{R}^3$ است اتفاق می افتد.

سپاسگزاری

نویسندگان از دفتر تحصیلات تکمیلی دانشگاه اصفهان سپاسگزاری می نمایند.

مراجع

- [1] A. Einstein, B. Podolsky and N. Rosen, "Can Quantum-Mechanical Description of Physical Reality Be Considered Complete?" Phys. Rev. **47**, 777 (1935)
- [2] H. Ollivier and W. H. Zurek, "Quantum Discord: A Measure of the Quantumness of Correlations," Phys. Rev. Lett. **88**, 017901 (2001).
- [3] L. Henderson, and V. Vedral, "Information, Relative Entropy of Entanglement, and Irreversibility," J. Phys. A **34**, 6899 (2001).
- [4] S. Luo, "Quantum discord for two-qubit systems," Phys. Rev. A **77**, 042303 (2008).
- [5] M. D. Lang, and C. M. Caves, "Quantum Discord and the Geometry of Bell-Diagonal States" Phys. Rev. Lett. **105**, 150501 (2010).
- [6] M. Ali, A. R. P. Rau, and G. Alber, "Quantum discord for two-qubit X states," Phys. Rev. A **81**, 042105 (2010).
- [7] Q. Chen, C. Zhang, S. Yu, X. X. Yi, and C. H. Oh, "Quantum discord of two-qubit X states," Phys. Rev. A **84**, 042313 (2011).
- [8] G. Adesso and A. Datta, "Quantum versus Classical Correlations in Gaussian States" Phys. Rev. Lett. **105**, 030501 (2010).
- [9] M. Shi, W. Yang, F. Jiang, and J. Du, "Quantum discord of two-qubit rank-2 states" J. Phys. A: Math. Theor. **44**, 415304 (2011).
- [10] L. X. Cen, X. Q. Li, J. Shao, and Y. J. Yan, "Quantifying quantum discord and entanglement of formation via unified purifications Phys. Rev. A **83**, 054101 (2011).
- [11] D. Girolami, and G. Adesso, "Quantum discord for general two-qubit states: Analytical progress" Phys. Rev. A **83**, 052108 (2011).
- [12] S. J. Akhtarsenas, H. Mohammadi, F. Mosavi, V. Nasajpour, "Quantum Discord of an Arbitrary State of Two Qubits," arXiv:1304.3914 (2013).

۵- بهینه سازی

در این بخش روشی تحلیلی برای کمینه سازی آنتروپی شرطی در مورد حالت های دوکیوبیتی دلخواه ارائه می کنیم. همچنین برای برخی حالت های خاص ناهمخوانی را به روش بهینه سازی محاسبه می کنیم. اندازه گیری ها توسط دو پارامتر θ و ϕ توصیف می شوند؛ با محاسبه مشتق های w_j و p_j بر حسب θ و ϕ پس از اندکی عملیات جبری رابطه زیر را برای جهت اندازه گیری بهینه بدست می آوریم

$$\vec{A} \cdot \hat{n}_\perp = 0 \quad (14)$$

در این رابطه $\vec{A}$ به صورت:

$$\vec{A} = \left[\log \frac{w_1 w_2 p_1^2}{w_3 w_4 p_0^2} \right] \vec{y} + \left[\log \frac{w_1}{w_2} \right] T^t \hat{Z}^+ + \left[\log \frac{w_3}{w_4} \right] T^t \hat{Z}^- \quad (15)$$

است. در اینجا $\hat{Z}^+ = \frac{T\hat{n} + \vec{x}}{|T\hat{n} + \vec{x}|}$ و $\hat{Z}^- = \frac{T\hat{n} - \vec{x}}{|T\hat{n} - \vec{x}|}$ در حالت کلی به دلیل این که $\vec{A}$ خود بر حسب $\hat{n}$ است یافتن چنین $\hat{n}$ ی مشکل است. به هر حال عمل بهینه یابی برای برخی حالت های خاص پاسخ تحلیلی دارد.

۶- نتیجه گیری

مشکل اصلی در محاسبه ناهمخوانی کوانتومی، یافتن کمینه آنتروپی شرطی، نسبت به تمام اندازه گیری ها روی زیرسامانه B می باشد. در این مقاله ما با ارائه یک شکل ساده برای آنتروپی شرطی، که عبارتست از تفاضل دو آنتروپی شانن، برای حالت هایی با $\vec{y} = 0, T^t \vec{x} = 0$ ، رابطه ای تحلیلی برای ناهمخوانی کوانتومی بدست آوردیم. حالت $\vec{y} = 0, T^t \vec{x} = 0$ شامل حالت های بل-قطری، حالت های